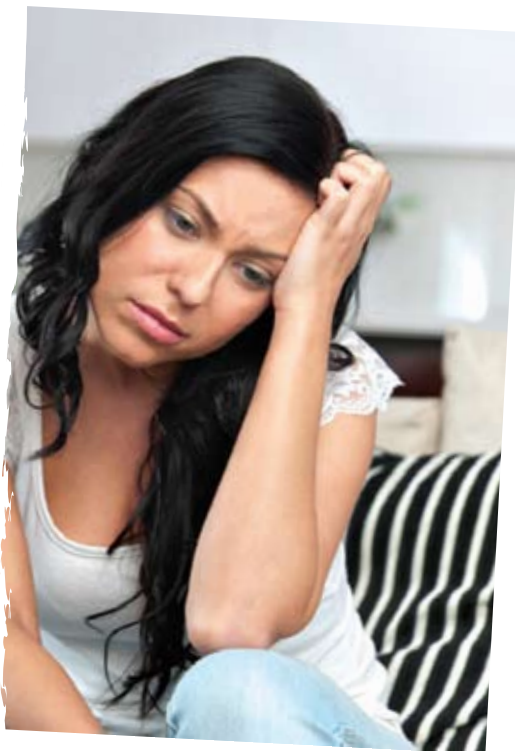
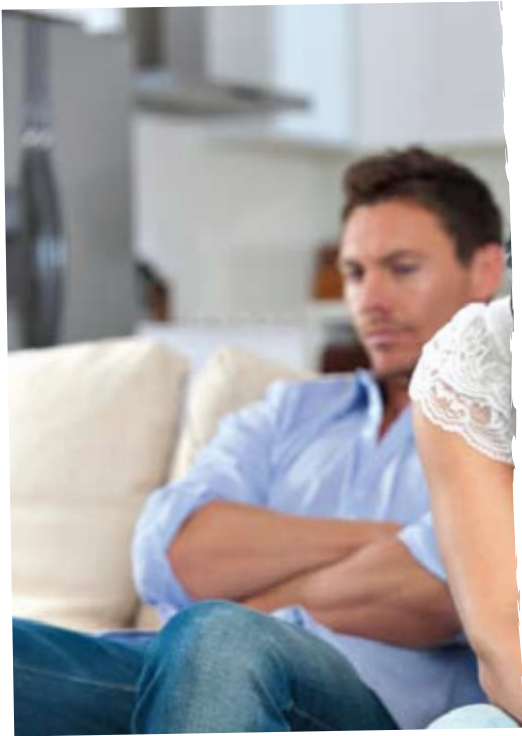

הרי את מגורשת לי

האם הילדים הם
סיבה מספיק
טובה להישאר
ביחד? אולי
אנשים מוותרים
מהר מדי על
חלום ה"באושר
ועושר עד עצם
היום ההוא"? איך
עושים את זה
נכון, האם אפשר
להיפרד ולהישאר
חברים וכמה
עולה להתגרש.
כל התשובות לכל
השאלות.

מתי חל המפנה? האם היה איזה קש ששבר את גב הגמל?

יובל: "הרגשתי שמגיע לשינינו הרבה יותר מאשר להיות ביחד רק בגלל הילדים. התקשורת כבר היתה אינפורמטיבית בלבד וסקס היה בגדר פנטזיה רחוקה וקרה אחת לכמה שבועות, במקרה הטוב. פשוט כבר לא היה כלום שחיבר בינינו מעבר לריבים על בסיס יומי ולשתיקויות מעיקות". יובל מספר שפירוק הקשר היה יוזמה חד צדדית שלו לאחר שנים בהן ניסה לתקן את שדרש תיקון "בשלב מסוים, פשוט נמאס לי, הרגשתי שאני לבד במערכה ושנכון יותר לכולנו יהיה לפרק את החבילה ויפה שעה אחת קודם. היא בחרה להאחז בשקר כי הביחד שלנו כבר היה למראית עין בלבד". יובל מתאר תקופה ארוכה של מאבקי כח, בתי משפט ומאבקים דרך עורכי דין שהותירו את שניהם פגועים וחבולים ו"עם הרבה פחות כסף בחשבון הבנק".

שירה (שם בדוי) 41, מהוד השרון, גרושה מזה שלוש שנים ואם לשניים מספרת על התקופה שקדמה לגירושין: "השינוי הדרסטי ביחסים בינינו קרה, כמה בנאלי, אחרי הולדת הבת הבכורה, היום בת שבע. הקשר בינינו הפך מהר מאוד להיות מאוד קורקטי ומחברים טובים הפכנו להיות שותפים שחולקים ילדה משותפת: תלך, תבוא, תביאי, תיקני". שנתיים מאוחר יותר נולד בנם הצעיר והקשר הלך והתדרדר עד כדי מריבות וצעקות כמעט על בסיס יומי. שירה מתארת מסכת של התעללות מילולית מצד בן זוגה לשעבר כחוויה קשה ופוגעת "רק היום, כשאני לגמרי מחוץ למערכת אני רואה כמה קטנה הייתי בקשר הזה וכמה זה לא היה נכון לי. בחוץ הייתי שירה אחרת לגמרי: פעילה, אסרטיבית, מוערכת ובבית הייתי מכווצת וקטנה לידו".

הקש ששבר את גב הגמל נעוץ מבחינתה של שירה, בכישלון הטיפול הזוגי אליו הלכו. שירה מספרת שהאהבה הגדולה לבן זוגה היא זו שמנעה ממנה לחשוב

כתבה: אפרת סביר

"הרי את מקודשת לי" - ככה זה מתחיל, הכל כל כך ברור ונוצץ ופשוט. חולפות כמה שנים ואיתן נולדים כמה זאטוטים קטנים והכל עוד נראה משפחתי ורגיל. עד מהרה הופכות התלבטויות קטנות כמו צבע המפיות או שיר הכניסה לחופה לשאלות קיומיות הרות גורל, או במקרה הקלאסי יותר - לשיגרה. חיים, משפחה, חגים, אירועים, אסיפות הורים, טיולים בגן. איפה שהו בסבך המטלות והאירועים, הזוגיות שלנו מתחילה להישחק. חולפות להן עוד כמה שנים והוא כבר מרפד לעצמו את הספה בסלון, השיחה הופכת עניינית יותר וחברית פחות וסקס - "תזכירו לי מה זה?". בשלב הבא הם כבר נפגשים על מדרגות הרבנות, סן העבר השני.

הסטטיסטיקות ממשיכות להאמיר ועקומת הגידול השנתית בבקשות לגירושין מוכיחה שאחד מכל שלושה זוגות ימצא עצמו נשאב למעגל הזה.

האהבה מתה

יובל (שם בדוי) 40 תושב הוד השרון ואב לשלושה ילדים התגרש לפני כשנתיים, אחרי 18 שנים של ביחד מספר על התדרדרות הקשר: "שנים שהקשר בינינו היה רעוע". יובל מודה שמעולם לא היו לו פרפרים בבטן או ניצוצות בעיניים כלפי בת זוגו לשעבר, אך בשנים הראשונות הקשר ביניהם היה טוב והדברים זרמו על מי מנוחות.

שרית אשרוב, 38, גרושה מזה 3 שנים ואם לשניים המנהלת מכון יופי בכפ"ס, מספרת שבשלוש השנים האחרונות, מאז גירושיה, היא נולדה מחדש בהיבט האישי ובהיבט המקצועי, עם היציאה לדרכה כעצמאית. "הינו ביחד בסך הכל עשר שנים וכל הזמן ריחף באוויר עניין הגירושין. נפרדנו כשהבן הקטן היה בן ארבעה חודשים" היא נזכרת "למרות האהבה בינינו, עשינו יותר רע אחד לשניה, או במילים אחרות, השלם לא היה שווה יותר מסכום חלקיו בביחד שלנו, אלא הרבה הרבה פחות".

גירושין בעידן הרשתות החברתיות - עשה ואל תעשה

אל תעשה

אל תבשרו לקרובים לכם על הגירושין דרך הרשתות החברתיות - חישפו את העניין ושנו סטטוס רק אחרי שסיפרתם לקרובים לכם.

אל תעלו תמונות מביכות שיכולות לשמש כנגדכם בשלב כלשהו.

אל תמכרו את טבעת הנישואין באי.ביי. לא זו הדרך בה תרצו שאנשים ידעו על הגירושין.

אנשים לא אוהבים לוזרים בכינים - את "הכביסה המלוכלכת" כבסו בבית ולא על גלי האינטרנט - זה מקבל משנה תוקף עכשיו עם חוק לשון הרע.

תוכלו להגביל את מידת החשיפה לתכנים האחד של השניה אך אל תורידו אותם מרשימת החברים או העוקבים, זה בוטה ופומבי מידי.

עשה

שנו את הסטטוס במקומות הרלוונטיים רק כשהגירושין רישמיים. זה יעשה סוף לחרושת השמועות וכל דבר שתעשו מעכשיו יהיה לגיטימי.

תוכלו להסתיר את הסטטוסים של האקס מהקיר שלך ולהגביל את הפרטים והמידע אליהם הוא יוכל להחשף אצלך.

אם היחסים טובים, תוכלו לתייג האחד את השניה בתמונות של הילדים וכך לשדר עסקים כרגיל.

המשיכו את חייכם ועדכו את הפייסבוק כרגיל, בתוספת אתנחתת תשומת לב קטנה לפני רישום סטטוס.

עם האמא בעת גירושין, למעט נסיבות מיוחדות או אם ההורים מסכימים ביניהם על משמורת משותפת.

שירה, יובל ושרית מספרים שהסדרי הראייה שלהם הם הסדרים קלאסיים בהם האמא היא המגדלת העיקרית והאב מארח בביתו את הילדים פעמיים בשבוע ובכל סוף שבוע שני. בנוגע לחגים מספרת שירה שמאוד חשוב לה לשמר את אוירת החג ולכן, כשהילדים איתה בחג היא משתדלת שהארוחות יהיו רבות משתתפים כדי שהילדים יוכלו לחוות משפחתיות במיטבה.

איזה טיפ תוכלי לתת לזוגות שעומדים לקראת גירושין?

"לתקשר, לתקשר, לתקשר" אומר יובל "כל כך חבל לי שלא השכלנו לסיים את הקשר בצורה בוגרת והגיונית יותר". שרית מוסיפה "למרות שזה נשמע מובן מאלי, חשוב לשים את הילדים בראש סדר העדיפויות ולא להעניש אחד את השני על חשבון הילדים. כך או כך הם הנפגעים העיקריים בתהליך לכן חשוב להוציא אותם ממוקד הסכסוך ולא ללכלך אחד על השני בפניהם".

עו"ד פלסנר מנסה להפריך סטיגמות באשר לגירושין ומספרת שלא תמיד נכון לאישה להקדים לפתוח תיק בבית משפט ולגבר ברבנות "הכל תלוי נסיבות ותלוי נתונים. למשל אישה שמעוניינת להשאר בבית המגורים של הזוג מוטב לה ללכת לבית הדין הרבני שהוא היחיד שנותן כיום צו למדור ספציפי, מעין שיעבוד על חלקו של הבעל בבית ויכול לפסוק לה להשאר בבית המשותף. חשוב לחשוב מה רוצים להשיג בפתיחת התיק ולפי זה לדעת היכן יהיה נכון לפתוח אותו". עוד היא מוסיפה שניתן להתנהל במקביל בשני המקומות: בבית הדין הרבני באשר להליך הגירושין, המשמורת והסדרי הראייה ובית משפט באשר לסוגיות כספיות או אחרות ומבחינה שכדאי להוועץ באיש מקצוע.

בנוגע לשימוש בגט כקלף מיקוח היא החלטית "אני לא מייצעת לאף לקוח שלי להשתמש בגט כקלף מיכות. כיום מאוד מחמירים בנושא, יש פסקי דין כנגד גברים שלא נתנו גט וגם כנגד נשים שלא באו לקבל אותו".

אומרים שיקר להתגרש. כמה עולה היום ההליך?

"כמובן שבכל מקרה הליך הגישור הוא נכון יותר וזול הרבה יותר לשני בני הזוג. מחיר של הליך גירושין תלוי בהרבה גורמים כמו: מספר הערכאות, התביעות והדיינים אך מסתכם בסופו של דבר בסכום שבין חמישים למאה וחמישים אלף שקל".

מה לגבי פרק ב'?

שירה: "הבן הגדול שלי עדיין מפנטז שנחזור לחיות ביחד אבל אני כבר במקום לגמרי אחר. המשכתי הלאה". שרית מוסיפה שהיא עדיין מאמינה באבירים ומחכה לאחד שלה. עם זאת, שתיהן מעידות שבפייסבוק הן עדיין חברות של האקסים ומתעדכנות אודותיהם גם בדרך בלתי מילולית.

גבי ניצן טוען בספרו "באדולנה" שהפרדוקס הגדול של האהבה הוא ששתי נשמות נעשות לאחת ובכל זאת נותרות שתיים. קיימת תחושה שכיום, יותר מבעבר, בוחרים בגירושין כאופציה.

"הבעיות היו קיימות מאז ומתמיד" אומר יובל "היום זה פשוט הרבה יותר מקובל ולאנשים יש יותר אומץ לעשות מעשה". "פעם אנשים היו נשאים יחד ועושים יותר נזק לעצמם ולמשפחה" טוענת שירה ומוסיפה "אף פעם לא הייתי יותר שלמה עם צעד שעשיתי. לפעמים אנשים פשוט לא מתאימים וצריך לדעת, למרות הקושי, מתי לחתוך".

בבהירות וכשלזו התוסף אלמנט הפחד מלהוות לבד במערכת תחזוק הבית וגידול הילדים, היא היתה כמעט משותקת מהמחשבה על גירושין. "היינו תקופה ארוכה בטיפול והייתי בטוחה שזה יוכל להחזיר אותנו לדרך המלך ולהחזיר את החברות ואת האינטימיות שאבדה לנו. הרגשתי שהפער בינינו רק הולך וגדל עד למצב שהדינמיקה בבית הפכה להיות בלתי נסבלת".

מתת פלסנר, עו"ד ומגשרת מהוד השרון, גרושה ואם לשתיים טוענת ש"דרך המלך" לגירושין מוצלחים היא באמצעות גישור "בסופו של דבר בגירושין מכווערים, הנפגעים העיקריים הם הילדים וכדי למזער את הנזק מכל הבחינות רצוי לעשות זאת בצורה מסודרת. הדרך בה מתגרשים משפיעה על הבאות וכדאי לעשות כל מאמץ לסיים את הקשר בצורה מכובדת".

על הקשיים שבדרך

שלושתם מסכימים שחוסר התקשורת בתקופה שאחרי הפירוד היתה הקושי המרכזי. שירה מספרת שעד היום, שלוש שנים אחרי, הם מתקשרים בקושי, "מדהים שאבדה לנו היכולת לתקשר עניינית כמו שני אנשים בוגרים. למרות שעברו כבר שלוש שנים אנחנו עדיין בסוג של מאבק כוח מתיש ובלתי פוסק ולא מצליחים לצאת מהלופ הזה. עיקר התקשורת שלנו היא באמצעות מסמים וקשורה נטו לילדים".

מתי סיפרתם לילדים וכמה הם היו מעורבים בתהליך?

יובל ובת זוגו לשעבר פנו לאיש מקצוע שסייע להם להחליט מתי ואיך לשתף את הילדים בתהליך "הבנו מהר מאוד שאת המלחמות בינינו לא נכון לנהל ליד הילדים. כשהיה ברור שהכיוון הוא גירושין והתחלתי לחפש דירה חלופית, שיתפנו את הילדים וכמובן את כל הגורמים הרלוונטיים בבתי הספר ובגנים. הסברנו להם ששינוי רוצים את הטוב ביותר עבורם אבל שהדאגה והאהבה שלנו אליהם תתקיים משני בתי נפרדים".

יובל מספר שהקושי הגדול ביותר עבורו היה הניתוק מהילדים "ניסיתי לדחות את הקץ במעבר לדירה אחרת כי התבאסתי מהמחשבה שאראה את הילדים שלי לזמנים קצובים במהלך השבוע. עד היום קורעת אותי המחשבה שכשהם קמים בבכי באמצע הלילה או רוצים לספר חוויות אחרי בית ספר אני לא תמיד שם כדי לחוות איתם ולשמוע בזמן אמת".

שירה: "הכנסנו את הילדים לתמונה רק כשהיה ברור שהולכים לכיוון של גירושין. עד הרגע האחרון השתדלנו שהם לא ירגישו כלום. כשהגרוש שלי עמד לעזוב את הבית, כינסנו את הילדים והסברנו להם. אני יכולה להעיד שאצל הגדולה שלי נידודי השינה, ההרטבה בלילה, התפרצויות הבכי ותופעות פוסט טראומה אחרות, הגיעו למעשה רק כעבור חצי שנה". שירה מוסיפה שלמרות שהיא עובדת במשרה מלאה, משתכרת יפה ומקבלת מזונות מהגרוש, היא נאלצת ללוות כספים מההורים על מנת לעמוד בהוצאות החודשיות הגבוהות.

שרית: "ההתמודדות היום-יומית, הדילמות והלבטים שאשר לילדים הם דברים שלמדתי להתמודד עימם, למרות שהגרוש שלי לגמרי בתמונה, בסופו של יום זו אני שמקבלת את רוב ההחלטות הקשורות בגידול הילדים". יחד עם זאת, היא מוסיפה "קיים קושי עצום לפתח קשר חדש, להפתח שוב, לסמוך על משהו חדש ובכלל להכניס גבר חדש לחיים שלי ושל הילדים. בפרק ב' כל אחד כבר מגיע עם חבילה לא קטנה איתו".

מה לגבי הסדרי הראייה?

עו"ד פלסנר מספרת שבארץ עדיין קיימת "חזקת הגיל הרך" לפיה ילדים עד גיל 6 הולכים כמעט באופן אוטומטי